

Portfolio Creatief Schrijven

Boudewijn Abuys (337185)

HIDS DID1VC

Docent: Saskia Versloot

Doorschrijfoefening

Ik stond er vanochtend al mee op. Een onbestemd gevoel. Maar toen ik de deur open deed wist ik het zeker, ik ben de koning van Nederland. Maar dat was van latere zorg, eerst eten. Ik kijk op m'n iPhone, want als koning kan ik die betalen. En ik ga naar de snackbar. Ik bestel een patatje oorlog en gelijk kijken de mensen me verschrikt aan. Ik denk aan een bos. Alhoewel het ook een vos had kunnen zijn. Ik krijg in ieder geval zin om te jagen en honger. Ik wacht nog steeds op m'n bestelling en vraag voor de zekerheid maar of ze me wel herkend hebben, ook al ben ik op de fiets. Ze vragen waar ze me van zouden moeten kennen. Ik weet niet wat ik moet zeggen. Maar mijn tijd zit er toch bijna op, dus ik ga maar weer weg. Nog eventjes een beetje rondrijden en dan moet het toch afgelopen zijn. Alhoewel het nu toch nog langer duurt dan ik dacht. Dus ik ga toch maar weer terug. Ik fiets zo snel als ik kan. Maar nu is de tijd wel echt op.

Acrostichon (Boudewijn)

Boudewijn
onderzoeken en
uitvindingen doen
dat vindt hij leuk
en hij weet niet zo goed
wat hij nog meer vertellen moet
ijverig is hij
niet echt

'Eieren' (Limerick)

Er was eens een fotograaf uit Roermond,
die wilde een leuke bureaubladachtergrond.
Hij ging naar z'n broer,
want die was boer,
en fotografeerde de eieren op de grond.

Elfje

Elf
Zoveel woorden
Heeft dit gedicht
Is het wel goed?
Redelijk

Column (263 woorden)

Uitstelgedrag. Iedere student heeft er last van, maar er zijn er maar weinig die het tot een kunst hebben verheven. Ik ben daar één van.

Een ander woord voor uitstelgedrag is procrastinatie, een uit het Latijn afkomstig woord dat klinkt als een kruising tussen een staatsvorm en een ziekte. Maar dit terzijde.

Laatst was het weer zo ver. Een verslag over een of ander onderwerp. De deadline was twaalf uur 's middags, waarschijnlijk zodat het nog tijdens de lunch kon worden nagekeken.

De afgelopen weken had ik er wel eens aan gedacht, maar niet vaak. En nu was het al de desbetreffende ochtend.

Ik keek op de klok: acht uur. 'Nog meer dan genoeg tijd.', dacht ik opgelucht. Ik pakte wat te eten en begon te eten. Dat ging behoorlijk snel. 'Als ik dit tempo aan hou heb ik nog meer tijd dan ik dacht!', dacht ik bij mezelf. Dus ik ging eerst maar eens wat filmpjes kijken op YouTube.

Ik keek weer op de klok. Nu had die leuke acht met z'n mooie rondingen ineens plaatsgemaakt voor twee langwerpige stokjes. Ik begon een beetje in paniek te raken. Om rustiger te worden keek ik nog maar een filmpje.

Ik moest nu toch echt beginnen. Ik begon te typen en dacht nergens anders meer aan, met als nadeel dat de tijd nog sneller voorbij ging.

Om vijf minuten voor twaalf klikte ik op verzenden. De computer reageerde pas een paar seconden later, alsof hij (of zij) me iets duidelijk wilde maken.

Maar het is toch gelukt, en dat is het belangrijkste.